

3 УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ В АМЕРИЦІ

НЮ ЙОРК, М. Я.
Українська хата в Гренд Сентра Палес.

В четвер, дня 18 червня ц. р. відбулося в Гренд Сентра Палес відкриття української хати.

Оту хату влаштувано заходами американської організації "Про-Америка". Українська хата остання на цій виставі, доки Прикрашена вона надійшли вишивками, килимками, іграшками. Прикраша хата буде відкрита ще чотири місяці.

Хата робить дуже миле й гостинне враження.

На столі буде лежати предметна книжка, до якої будуть вписуватися гості.

Отже виставою займався Український Жіночий Комітет, котрий входить в склад Прогресивної Асоціації. На чолі того комітету стоїть наша діячка, п.ні Марія Скубана. До комітету входять слідує пані: Анна Муніх, Антонія Литвинська, Стефанія Абрагамовська, Павла Абрамченко.

Виставу відкриває найчашим образом, на який запрошено представницю різних американських організацій.

На вчорі бачили ми литовських представників, литовський консул і представників української й української преси.

Чай і перекуску приладив Український Жіночий Комітет. Підчас перекуску інформацію чужинців про наше містечко, а українські громадянки в піднесці потребі звернутися в спеціальні вистави до нашого громадянства й просити його о повертати.

Ходить головною о те, щоби ті громадянки, котрі мають у себе різні предмети нашого містечка, згодилися віддати їх на якийсь час Укр. Жіночому Комітету, щоби він міг їх виставити в Українській Хаті.

Злишнім хіба додавати, що така вистава виходить на користь загальному й українській справі, а також на користь нашої економіки й значимим коштом. Так, хто розуміє вагу такої культурної праці, повинен її допомогти і матеріальною підтримкою. Така підтримка іде на купівлю нових містечкових виробів. А бачи арозуміла, що тим краще буде ті виробити, тим більше коштуватимуть.

Український Жіночий Комітет вже звертався в справі таку ділописом до різних містечкових громадян. Дехто вже навічалося, а хтось ні. А в Понятині 25 дол. П. Савоско 10 дол., о. В.Лоточин 5 дол.

Дості поносило всі видатки Товариства "Жіноча Громада", але годі вимагати, щоби такі жінки спочивали далі тільки на одній організації. І ми вимо, що й інші організації та особливі громадянки поспішають з допомогою тих та добрих справ.

Гість.

УВАГА! МАНВІЛ, Р. АЙ.1 УВАГА! ТОВ. ім. М. ДРАГОМАНОВА, відділ 181 Укр. Народ. Союзу.

В СУБОТУ, 4. ЛІПНЯ 1931 Р. (SATURDAY, JULY 4, 1931) ТАМ ДЕ КОЖДОГО РОКУ. Поч. точно в год. 1-й попов. На сім піноків мають явитися всі члени.

На сей піноків запрошується Українці з Манвіла, Юкони, Сентрал Форт, Південної Аляски. Просимо пробити, а не покладати. За добру забаву ручити.

PRESS REPORTS ON UKRAINE AND UKRAINIANS.

"THE SESSION OF THE LEAGUE OF NATIONS COUNCIL IN MAY (18-23) 1931."

Correspondence. (The League of Nations Council and European Committee.)

(To the Editor of the Spectator.) Sir, "The simultaneous meetings of the League of Nations Council and the League's European Committee at Geneva this month were of such importance and were awaited with so much anxiety that a retrospective estimate of their labours is more than ordinarily necessary."

Poland figured prominently in one question that came formally before the Council and in another that did not. The former was the Upper Silesian affair. After the election disturbances there towards the end of last year there was some plain speaking at the League's January Council meeting and the Poles undertook to carry out various reforms in the troubled province. They have done a good deal, but their promised report on their achievements was not received at Geneva till the May Council had actually begun, and Dr. Curtius at once raised the not-unreasonable objection that time must be given for delegates to consider the report before they discussed it.

The Poles, who had been praised by the Japanese delegate, to whom it fell to lay their report before the Council, were anxious to get away with their laurels and treat the incident as closed, but Dr. Curtius had reason on his side, and what was much more valuable, Mr. Henderson as well, so despite the support accorded it by the French and Yugoslavian delegates, Poland had to consent to appearing again in September on remand. Meanwhile it is due to the Poles to say they have very considerably improved the situation in Upper Silesia.

The other Polish question, which failed in the end to emerge from the obscurity of private conversations into the publicity of the Council table, was the series of charges brought against the Warsaw Government in respect of its actions in the Ukraine. The matter arose in the ordinary way under a minority petition and the situation has not been improved by sustained denunciations of the Polish by certain British and other papers, which felt it necessary to constitute themselves judges while the question was, in fact, in the hands of the League for judgment. The usual Committee of Three, consisting of the Foreign Ministers of Great Britain, Italy and Norway (or their substitutes) gave long consideration to the question, and decided in the end that more would be lost than gained by bringing the subject before the Council at this juncture. That decision is by no means universally approved, largely because the Ukrainian question has been talked into a kind of test case in the sphere of minority protection, and it would be a pity if the suspicion gained currency that the League was attempting to hush anything up. As a matter of fact it is not Mr. Henderson has had this question in hand personally from the first, and he is quite satisfied that the improvement in relations that has taken place in the past few weeks would be retarded rather than stimulated by a public discussion that would certainly be bitter and might take unexpected turns. That view, it may be repeated, is open to challenge, but the British Foreign Minister is no respecter of Pole, and if he is satisfied that what has been said and done by the Committee of Three is likely to yield better results than what might be said and done by the Council in public session, most people will be con-

tent to assume his judgement sound.

Your Geneva Correspondent. Geneva, May 25th. (The Spectator, London, May 30, 1931.)

The final meeting of the League of Nations Council last Saturday created some little stir. The Polish Government had presented a report on the troubles in Upper Silesia, but they presented it at the eleventh hour. Dr. Curtius protested that he was not satisfied, and that he wanted time to study it, and he proposed the adjournment of the matter till next September. This was opposed by Poland and France, but warily supported by Mr. Henderson, who gave the Polish Government some hard and well-deserved raps over the knuckles. The adjournment was agreed to, and we trust, with Mr. Henderson, that the Poles will in the next three months go on mending their ways with their German minority. The Ukrainians' case is still in the hands of the "Committee of Three," appointed by the League Council, which is apparently putting some pressure on the Polish Government and hoping for a "friendly settlement." If this can be achieved, so much the better, but it will need the closest scrutiny by Mr. Henderson and his colleagues. Until the Warsaw leopard changes its spots, there seems small chance of any fair and lasting settlement in the Ukraine.

(The New Statesman and Nation, London, May 30, 1931.) (Editorially.)

ENGLISH PARLIAMENT, GOVERNMENT, AND MINORITIES. HOUSE OF LORDS. League and Minority Grievances.

In the House of Lords yesterday. In the absence of Lord Noel-Buxton, who is confined to the house, Lord DICKINSON asked the Government to make a statement as to their action at the recent meetings of the council of the League of Nations in regard to the protection of national minorities.

Lord DICKINSON said that there were few European countries in which trouble was not constantly arising owing to the unsatisfactory position of minorities, and the League of Nations, he thought, had not given the subject sufficient consideration. Viscount CECIL thought it was not often realised how important this question was to the peace of the world. No fewer than 345 petitions had been presented by minorities to the League. These represented 188 different cases, of which 143 had been declared "receivable" and had been considered in some form or another. Although a great advance had been made, he agreed that the position was far from satisfactory. "Minorities," he declared, "are not always right. There are times when they are exceedingly unreasonable."

Lord PARMOOR (Leader of the House) said that Great Britain had always taken a prominent part in attempting to introduce fair treatment as between a minority and a national Government. Methods by which complaints of minorities came before and were dealt with by the Council of the League had been gradually and very greatly improved. There was, however, room for further improvement.

(Manchester Guardian, June 11, 1931.)

LORDS AND MINORITIES. Lords and Minorities.

It does not often happen that the House of Lords discusses the subject of oppressed racial minorities in Europe, and the

rather unexpected discussion yesterday gave Viscount Cecil an opportunity to produce a few facts about petitions which have been made by minorities and dealt with the League of Nations.

The regrettable thing is that facts about such petitions have been difficult of access in the past, and may be equally wrapped up in mystery in the future unless the League makes up its mind to a more courageous policy. The practice is for great secrecy to be preserved about all petitions until a member of the Council — to whom admissible petitions are circulated — takes a matter up. Secretly about inadmissible petitions is perhaps necessary on political grounds. But there remains a margin of discretion at later stages of which the Secretariat might take advantage. There is every reason to suppose that its policy in these matters has been unduly timid and secretive. This is one of those cases where the League Secretariat, and not just "the League" — which simply means the various Governments, — is open to criticism. The Secretariat has to sort out petitions, in the first place, and it may be afraid of a fuss on the part of an aggressive Government. Later it has been known to allow an obstinate member of the League to stave off inquiries after an investigation by vague and even insolent replies. Mr. Henderson's recent activity has improved matters, and should lead to a bolder line within the Secretariat. Of recent cases, for example, it was difficult to understand why Mme. Rudnycka's petition on behalf of Ukrainians in Poland was rejected. The League Secretariat's reply was that all its contents had already been embodied in the petition of Ukrainian senators and deputies, of whom Mme. Rudnycka is one. It seemed strange — and even unlikely — that Mme. Rudnycka should take the trouble to draw up a petition, which proved to be considerably longer, merely to say what had been said in a previous petition which she had also herself signed.

(Manchester Guardian, June 11, 1931.)

UKRAINIAN NIGHT PLEASES CROWD.

Dancers and Singers in Warranano Park Program.

Forty Ukrainian amateur dancers of Elizabeth assisted by a mixed chorus of eighty well-trained voices entertained nearly 3,000 persons last night at a colorful program of Ukrainian folk songs and dances in the Warranano Park Stadium. The entertainment was the first in a series of five nationality programs sponsored by the Union County Park Commission and arranged by E. K. Harrison, assistant superintendent of recreation.

Prof. Alexander Lawriw directed the mixed chorus which opened the program with "Star Spangled Banner," sung in English, and "Ukrainian Mother," "Hail, You Soldiers" and "The Last Testament," presented in the native language.

Dressed in elaborate costumes representing Ukrainian peasants the young dancers then became the attraction on the stage. The attraction of four folk dances presented at this point was featured by a solo number by Peter Wishchuk, 8 years old.

Taras Shevchenko, greatest of Ukrainian poets, wrote the words to the next number, "Cherry Orchard," sung by the women's chorus. This was followed by "Stitch By Stitch," a humorous song portraying the patience of the young girls in sewing their costumes for the admiration of their lovers.

"Cossacks" and "Oh, Give Me Wings," a love song, both received applause when sung by the chorus of Ukrainian men. The last choral number was "Hop the Ring and Spread the

Periwinkle," sung by the mixed chorus.

The Zaporogian Battle dance was the two outstanding numbers in the final group, which was climaxed by the Hop Circle featuring Vasile Avramenko, balletmaster of New York City, who directed the young people and the entire group.

The Elizabeth dancers, who were assisted by a group of eleven New York students of Mr. Avramenko, are Telle Kicenuk, Pavlene Rodnitska, Sophie Pohranayna, Mildred Kozminka, Olga Kozminka, Mary Waychak, Alva Slashchuk, Mildred Ikliv, Ann Hondawych, Ann Worobel, John Romanowich, Walter Romanowich, Ann Bohdan and Marie Mohyla.

Attorney Michael Piznak, of New York City, well known in Elizabeth Ukrainian circles, acted as master of ceremonies.

A committee headed by Charles Lefchick and representatives from the following Ukrainian organizations planned the performance: St. Vladimir Church, St. Vladimir Society, St. Michael Society, St. John's Society, Lubov Society, Ukrainian Society, Ukrainian National Home, Ukrainian Citizens' Club and providence Society.

The next nationality program will be given on Wednesday evening, July 1, by a group of German clubs.

(Elizabeth Journal, June 18, 1931.)

ПОЗІР! ДІТРОИТ, МІШ., І ОКОЛИЦЯ! ПОЗІР! ТОВАРИСТВО ІМ. ІВАНА ФРАНКА, ВІД. 146 У. Н. СОЮЗА

В СЕДІЛІ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ.

20-ЛІТНІЙ ЮВІЛЕЙ

В НЕДІЛЮ, ДНЯ 26-ГО ЛІПНЯ (JULY) 1931 РОКУ В ГОРОДІ УКРАЇНА.

Отже звертаємося з просябою до всіх українських Товариств, Братств і до всіх громадян, щоб стрималися в той день від політичних забав, а взяли участь в нашій святі, за щодня дякуємо. Програма свята буде оголошена пізніше.

ЗА УРЯД ТОВАРИСТВА: Хомик Стефан, секретар, 5092 Charles St., Detroit, Mich.

ПОЗІР! УКРАЇНЦІ З БАЙОН, Н. ДЖ., І ОКОЛИЦІ! ПОЗІР! ЗАХОДОМ ГОЛОВНОЇ ШКОЛИ УКРАЇНСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО ТАНКУ

ВІДКРИВАЮТЬСЯ

ЛІТНІ ТАНКОВІ КУРСИ

2-гий для тих, котрі кінчали перший курс. 1-ший для тих, що ще не училися.

В СІЛІ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ. Байон, Н. Дж.

В ЧЕТВЕР, ДНЯ 25-ГО ЧЕРВНЯ (JUNE) 1931 РОКУ в години 7-ий вечір.

УВАГА! Приймається на літні курси перший і другий також дітей в Нью Йорку. Записуватися можна до дня в канцелярії школи: с. 35 — 2-га вулиця, Нью Йорк.

В ГДЫНІА ПР О Л І Н Е

Подорожуйте до рідного краю БЕЗ ЗМІНЮВАННЯ КОРАБЛІВ з Нью Йорку впрод до ГДИНІ.

ДРУГІ ВІДЛІЗІ: S.S. "POLONIA" 2-го ЛІПНЯ S.S. "KOSCUSZKO" 9. ЛІПНЯ S.S. "KOSCUSZKO" 14. СЕРПНЯ

Польські паспортні і віза ДАРЕМО.

Поспішні потяги з Гани до всіх частин Східної Європи.

Обширні і вигідні кабіни. Богато доброї поживи.

Питайте до своїх льокальних агентів або до

ГДЫНІА АМЕРІКА ЛІНІ

(Formerly Baltic America Line) 8-10 BRIDGE STREET, NEW YORK, N. Y.

315 SO. DEARBORN STREET, CHICAGO, ILL. UNION TRUST BUILDING, PITTSBURGH, PA. 110 STATE STREET, BOSTON, MASS.

ПРОГІБІЦІЯ ОПО.

Останніми роками в Єгипті виступили спеціальні версії "генетери", які владі завдають чимало труду. Влада побороє їх якнайшвидше. Єгипетські влади виконають оцінувати, якій дуже поширений між єгипетським народом. Попри грати роблять опій, косяку та героїну, якого також багато вживають. Єгипетські влади якнайшвидше каратимуть тих лачкарів, які творять великі організації зовсім на вір американських бутлегерів.

Опійною артикулі ховають у великих скількох матеріал, які приходять із Далекого Сходу, а також з Європи та сусідніх держав, у подорожних торбах, бляшанках, олівцях, посудинах від вина, бляшанках консервів і т. п. Рішучу контролю над тим годі переводити. Лачкарів мають знаменити зорганізовано шпівонажу про акцію, поліції й митної служби, так що звичайно вміють все ухититися. Товар, що приходять із моря, опакований непромокаєм, у гумових торбинах, щоби козміз твора, кинути пачкований товар із чердака корабля у море. Ці торбини так улажені, що можуть плавати по поверхні моря.

А щоби митник не замірив, ці торбини на поверхні води, лачкарів причіпляють до торбини зі сіалю, так

що сіалю тягне гумові торбини з опієм у глибину. За кілька днів, коли митник відслухує, уже того місця, сіалю розпльотиться і торбинні вилупляються на поверхню. Лачкарів не дозволить торбинні, що вийшли на сушу. Самею, що і поліція не вартує вникати, коли дозвільно обсервувати дає місце, про яке згадується.

Поліція знає, коли передвинуть більші скількох торбинного товару. Так нпр. передвинуть велику посылку з Палестини, яка була задекларована як сіаліні (сіалю) для ветеринарства. Часто буває, що ті, які вживають опійнокохую артикулі, приходять до поліції, доносять на лачкарів і просять, щоби їх самих замкнули, аби вони відвідалися, вживати що отруку. Роблять це головно ті, в яких ще не зовсім зламана воля і які боються за себе й за будучину своєї родини. Буває аж надто часто, що невинні люди терплять наслідком строгих засобів поліції. А саме поширюється денунційованість, одні на одних доносять, хоч нічим не провинилися проти закону, лише ворогують між собою.

Так нпр. траплялося таке, що одна Арабка підкинула шововому чоловікові гашин і доносила на нього до поліції, щоби безперешкоди мога собі жити в любовницю. Найденний гашинчик опій вважати, у Єгипті безперечним доказом злочину.

Надarmo нешанний чоловік присягався, що він невинний, його засудили на два роки примусових робіт. Щоправда, пізніше виявилось, що це дійсно жінка підкинула йому той гашинчик, Арабка випустила на волю, а жінку й любовника замкнули в тюрмі.

Найбільше опійнокохую артикулі, річно кількох тисяч кілограмів, пакують через Суейський канал і Червоне море, східною пустинню до Єгипту. Тут майже неможливий строгий нагляд, тому, що це величезна й пустинна територія. Тимі околицями вештаються, щоправда, всі поліційні патрулі на верблюдах, працюють і слідувати, при найтяжчих умовах як десь так ніч, одначе дуже тяжко власти на сім лачкарів. Страшна спека, зменшення ростинності утруднює орієнтування й боротьбу з лачкарями.

Коли поліція викриє лачкарів, починається боротьба на життя та смерть. Висока нагорода, яка їх чекає, Аля і примусової тяжкої, виснажливої праці, все це підбадьлює митних сторожів, що залучаються в завзяту погоню та дикій бій з лачкарями, які також не сидять в заложництві руками, бо добре знають, що їх жде. Коли лачкарі бачать, що не можуть утекти, знають із верблюдів, які вкляються на пісок і служать як охорона своїм господарям. Счиняється боротьба на життя та смерть, у якій гинуть або лачкарі або поліція. Часто лачкарі кидають пачкований товар, бо сподіються, що тоді митні сторожі задержаться і пуснуть лачкарів, які утікають. Це ім часом дійсно й удається. Колись ні, то така погоня триває кілька днів і тягнеться аж до повного виснаження. Лачкарі ризикують і на найбільшій небезпеці, бо знають, що заробляють величезні гроші, коли швидко перепачкують крам.

В Єгипті заборонено пачкувати коноплі та мак (якщо не під лачкарів гашин, і за маку опій) під загрозою найгіршої кари тюрми. Цю заборону справді різко козміз порушують, зате всі ті отрупу лачкують, із країн, у яких не заборонено сіяти ні коноплі ні маку. До таких країн належать: Сирія, Греція й Туреччина. Шеф поліції в Каїрі, Росель-баша, має багато праці з організуванням апарату, який зумів би успішно боротися із збільшеною активністю єгипетських "генетерів".

